

TERCIÁŘSKÉ LISTY

březen
2019

Zpravodaj MBS SFŘ Pizeň
(Jen pro vnitřní potřebu MBS.)

Modlitba k Panně Marii Bolestné

Pane Ježíši Kriste,
prosíme Tebe,
aby se u milosrdenství Tvého
za nás přimlouvala nyní i v hodině naší smrti
blahoslavená Panna Maria, Matka Tvá,
jejíž to nejsvětější duši pronikl meč bolesti
v hodině umučení Tvého.
Skrze Tebe, Ježíše Kriste, Spasiteli světa,
jenž žiješ a kraluješ
s Otcem a Duchem svatým
na věky věků.

Amen.

Matko lásky, bolesti a milosrdenství, oroduj
za nás!

(Na obrázku: Pieta – Matka Boží Bolestná,
Bazilika sv. Jakuba v Praze,
www.praha.minorite.cz)

Připomínka:

**Oblastní františkánská pouť na Svatou Horu
u Příbrami ve středu 8. května 2019**

Předběžný program:

10.00 mše svatá (před bazilikou nebo v bazilice –
podle počasí)

11.00 pro zájemce: koncert v bazilice – nové
varhany

cca ve **12.00** – oběd v refektáři

13.30 – 15.30 – formace bratra Františka Kroczka
OFMCap. (v sále), na závěr modlitba na Kalvárii

Další informace: cena 200 Kč (oběd, pronájem sálu); vstupné na varhanní
koncert 60 Kč; přihlášky nejpozději do 15. 4. 2019 bratru Františku Lubošovi
Kolafovi; frantiskan@kolafa.name; 602 306 284

Ohlédnutí za naší postní duchovní obnovou 16. 3. 2019

Quae placuerint Domino
(Rull. 16,8)

Litteræ Ministri Generalis
Ordinis Fratrum Minorum

— 1219 **800** 2019 —
Colloquium Sancti Francisci cum Sultano
اللقاء القديس فرنسيس مع السلطان

Dopis generálního ministra Řádu menších bratří k 800. výročí setkání mezi svatým Františkem a sultánem al-Malikiem al-Kamilem (úryvek z dopisu)

Tyto a další věci, které se budou líbit Pánu (NepŘeh 16,8)

Moji drazí bratři z Řádu menších bratří,
všichni bratři a sestry františkánské rodiny
a všichni moji muslimští bratři a sestry.
Pán ať vám všem dá svůj pokoj!

Před osmi sty lety se náš serafínský otec svatý František vydal po moři do Egypta. Naplnil se tak jeho vytoužený sen jít mezi muslimy. Dorazil do tábora křížácké armády, mezi latinské křesťany, kteří byli vinou mnohaletého kázání a

rétorice o svaté válce vedeni k pohrdání muslimy. Sami muslimové měli všechny důvody pro to, aby pohrdli Františkem. Mohli totiž předpokládat, že bude, stejně jako většina křížáckého tábora, nepřítelem, nikoliv nositelem pokoje. Dnes slavíme událost, kterou nemohl v té době nikdo předvídat: že člověk, naplněný Duchem, bez jakéhokoliv vlastnictví, přešel beze zbraně bitevní pole a požádal o setkání se sultánem; byl sultánem přijat s velkodušností, těšil se dlouhé pohostinnosti v muslimském táboře a vrátil se, aby nově promyslel poslání Menších bratří. Hluboce pohnut oním setkáním se František šťastně vrátil do vlasti a dospěl k nové a kreativní vizi způsobu, jak mají bratři jít mezi muslimy, jaké věci mají dělat a říkat, „aby se to líbilo Pánu“ (NepŘeh 16,8). Výročí Františkova setkání s al-Malikiem al Kamilem v Damiettě v roce 2019 nás vyzývá, abychom si znovu položili otázku, jaké věci se budou líbit Pánu v pluralismu a složitosti dnešního světa.

Církev rozlišuje znamení času (Mt 16,3) a stále více zdůrazňuje mezináboženský dialog jako zásadní prvek současného poslání církve. Druhý vatikánský koncil povzbudil věřící křesťany, aby se zapojili do „dialogu a spolupráce se stoupenci jiných náboženství“, a tak „s opatrností a láskou vždy svědčili o víře a křesťanském životě“ (*Nostra Aetate*, 2). Především učil koncil církev, aby se dívala na muslimy „s úctou“, a vyzval křesťany, aby spolupracovali s muslimskými bratry a sestrami na prosazování sociální spravedlnosti a mravních hodnot, míru a svobody ve prospěch všech (*Nostra Aetate*, 3). Svátý Jan Pavel II. během své služby římského biskupa pokračoval v tomto poslání k dialogu, zejména když pozval světové náboženské představitelé do našeho duchovního domova, Assisi, aby zde svědčili o transcendentní povaze míru. Pro ty, kteří se zde shromáždili k modlitbám za mír, spočívalo „trvalé poučení z Assisi“ ve Františkově „mírnosti, pokoře, hlubokém smyslu pro Boha a v závazku sloužit všem“ (Jan Pavel II., Promluva v Assisi, 27. října 1986). Papež Benedikt XVI. i František stejně tak vybídli náboženské představitelé, aby připutovali do Assisi a modlili se tam za mír. Papež František vyzýval přímluvu Chudičského bratra během své cesty do Egypta, kde poprosil křesťany a muslimy, aby se navzájem nazývali bratry a sestrami a žili v obnoveném bratrství pod sluncem jediného milosrdného Boha (František, Promluva na mezinárodní mírové konferenci, 28. dubna 2017). Jedná se proto o výzvu univerzální církve, která vybízí františkánskou rodinu k moderování mezináboženského bratrství v duchu pokoje našeho serafického otce. Církev nás vyzývá k oživení tohoto rozhodujícího okamžiku našich dějin, cesty svatého Františka do Egypta, abychom se tak otevřeli proměně, již zakusil světec z Assisi, a kráčeli společně s muslimy a národy všech vyznání jako se svými společníky na cestě, jako tvůrci civilizace a ještě hlouběji jako bratři a sestry, děti Abraháma, našeho otce ve víře.

Povzbuzuji františkánskou rodinu, aby oslavila toto výročí jako moment, kdy může světlo evangelia otevřít srdce každého, a rozpoznala Boží obraz

v lidech, na které se někdy díváme se strachem nebo nedůvěrou, nebo dokonce v těch, jež máme tendenci nenávidět. Za tímto účelem byly připraveny nesčetné materiály, jež mají pomoci všem, kteří chtějí výročí připomenout adekvátním způsobem. ...

Žijeme v době, kdy lidé různých profesí podporují demonizování muslimů a podněcují ostatní, aby se jich báli. Kromě studia a modlitby týkající se témat setkávání a dialogu povzbuzují následovníky svatého Františka, jimž chybí osobní kontakt s islámem, aby si připomněli zkušenost našeho zakladatele a udělali jednoduchý a konkrétní krok: setkali se s muslimem. Snažte se jej nebo ji poznat, hlouběji než jen při šálku čaje nebo při společenské události. Snažte se dozvědět a ocenit, jakou má zkušenost s Bohem, a umožněte svému muslimskému příteli, aby viděl lásku, již Bůh vлил do našich srdcí skrze Krista. Navzdory naléhání Druhého vatikánského koncilu, podle něhož muslimové s námi „uctívají jediného a milosrdného Boha“ (Lumen Gentium 16), bohužel mnoho lidí nějakým způsobem zdůrazňuje, že je dialog mezi křesťany a muslimy nemožný. Mnoho současníků svatého Františka a sultána pokládali za jedinou možnou odpověď na jejich vzájemnou výzvu konflikt a střet.

Příklady Františka a sultána k nám promlouvají o jiné volbě. Již není možné vytrvale opakovat, že dialog s muslimy není možný. Viděli jsme to a stále to vidíme v životě mnoha františkánů a jejich muslimských bratrů a sester, kteří se s upřímným a milujícím srdcem dělí o dary, jež jim Pán dal prostřednictvím svých náboženství. Věrnost Františkově výzvě vyžaduje, abychom se o ni dělili s pokorou. Křesťanský dar, o nějž se máme dělit s našimi muslimskými bratry a sestrami, není totiž jenom dar pokorného křesťana, nýbrž zkušenost s pokorným Bohem. František byl na svou dobu jedinečný ve své modlitbě k Bohu: „Ty jsi pokora.“ (ChvBN 14). Mluvil také o „vznešené pokoře“ a pokorné vznešenosti Boha (ListŘád 27). Křesťanské srdce hledající Boha nachází spočinutí v pokoře jesliček a kříže, ve znameních Boha, jenž se stal služebníkem a ponížil sám sebe pro svou lásku k nám. František nás zve, abychom přemýšleli o oné božské pokoře ve vztahu k těm, které potkáváme, a udělali první krok ve službě a lásce. Věrnost Františkově chápání nás v každém případě vyzývá k přijetí víry a věřících jiných tradic s úctou (Generální konstituce OFM, čl. 93,2: 95,2), s myslí a srdcem otevřeným vůči Boží přítomnosti v tomto setkání.

Vím, že někteří členové františkánské rodiny žijí v menšinách ve svých rodinných nebo osvojených zemích, a nacházejí se uprostřed politických a sektářských sporů, jsou vystaveni násilným hrozbám. Tak se to děje i v zemi, kterou kdysi navštívil František. V některých zemích křesťané a muslimové společně prožívají utrpení sociální nespravedlnosti a politické nestability. Zvu vás, abyste se zamysleli nad jedním jménem, které František použil ve svých Chválách Nejvyššího Boha: „Ty jsi trpělivost!“ (ChvBN 4), nebo jak muslimové vzývají Boha: Yā Šabūr! (Ó, jediný trpělivý!). Sám František se naučil ctnosti trpělivosti během služby mezi malomocnými, při výzvách svých cest i díky

tendencím, které viděl v řádu na konci svého života, když jeho bratři opustili některé z ideálů, jež mu byly drahé. František dlouho uvažoval o trpělivé Kristově lásce, která se ukázala v jeho utrpení, a nakonec dospěl k tomu, že trpělivost označil za vlastnost milosrdného Boha. „Ty jsi trpělivost!“ Bůh jedná podle nám neznámého plánu, Bůh otřásá srdci mužů a žen způsoby, jež jsou nám neznámé. František zápasil o to, aby pochopil Boží plány pro lidi, kteří Krista nenásledovali jako Pána; své útočiště našel v modlitbě chvály Pánu, který je trpělivost. Kéž Bůh udělí milost trpělivosti každému z nás, abychom se naučili žít jedni s druhými.

Pokud jde o naše muslimské sestry a bratry, dovolte mi říci, jak srdečně pamatujeme my, františkáni, na pohostinnost projevenou našemu svatému otci Františkovi, když byl jeho život ohrožen. Zájem o připomenutí tohoto výročí, jež projevili mnozí muslimové, hovoří o touze po míru; ta je vyjádřená i pokaždé, když nějaký muslim pozdraví svého věřícího druha. Přeji si, aby nám tento rok pomohl prohloubit bratrství, které sdílíme v Bohu, jenž stvořil všechno na nebi i na zemi, a aby se toto pouto i nadále dlouho posilovalo, i po roce 2019. Bůh mohl učinit všechny lidi stejně, ale neučinil tak (*Al-Shūrā* 42,8). Společně s vámi chtějí vaše františkánské sestry a bratři ukázat světu, že křesťané a muslimové mohou žít bok po boku v míru a harmonii.

Na závěr: nikdy nezapomínejme na fakt, že příklad svatého Františka byl život neustálého obrácení. Ve svém mládí měl odpor k malomocným, avšak skutek milosrdenství změnil jeho srdce, a „to, co mu připadalo hořké, se změnilo v sladkost“ (*ZávFr* 3). Tento okamžik, v němž začal Františkův život pokání, je úzce spojený s jeho zkušeností u Damietty v roce 2019. Jeho srdce bylo nejprve otevřeno malomocnými; když se pak ocitl v přítomnosti muslima, kterého se dříve učil nenávidět, otevřel se znovu. Biblická výzva k obrácení (hebrejsky *šuv*, aramejsky *tuv*) se ozývá v opakovaném příkazu koránu k návratu k Bohu (*tūb*), ke změně zla skrze dobrotu a skutky lásky ve velmi zranitelné společnosti. Dnešní věřící – s respektem k rozmanitosti, s níž vzývají a uctívají Boha – jsou povoláni k téže odvaze a vzájemné otevřenosti srdce. Kéž může uprostřed volání světa po mezináboženském porozumění náš pokorný, trpělivý a milosrdný Bůh ukázat každému z nás věci a slova, jež se více líbí Pánu,

Pokoj a všechno dobro!

V Římě 7. ledna 2019

Br. Michael A. Perry, OFM
generální ministr a služebník

Fr. Michael Anthony Perry

Pozn.: úplné znění celého dopisu vyjde ve Zpravodaji SFRĚ ČR.

Jarní formační seminář SFŘ v ČR

Konal se 8. – 9. 3. 2019 v Praze v Křesťanském domově mládeže u svaté Ludmily na Vinohradech. Luboš se zúčastnil již pátečního programu, já jsem za ním přijel v sobotu ráno.

Po mši, kterou sloužil bratr minorita, jenž se zaměřil na prožívání postní doby a inspiroval nás zamyšlením nad XIII. zastavením křížové cesty, nás čekaly informace národního ministra bratra Františka Reichela o aktivitách NR SFŘ v tomto roce (nabídka byla již v minulém čísle TL) a zástupkyně naší NR SFŘ v mezinárodní radě. Předala nám také informace o ikoně Matky Boží,

ochránkyni evropské františkánské rodiny, kterou vytvořil litevský spolubratr. Jsou na ní zachyceni i sv. František, sv. Klára a sv. Alžběta.

Za velmi podnětný považuji dvouhodinový úvod do kontemplace bratra Radka Navrátila, OFMCap. Z některých myšlenek:

Představte si, že jste na smrtelné posteli. V tom okamžiku jste jen vy a Bůh. Je to setkání dvou existencí. Jsme uvědoměle v Boží přítomnosti. To se nám málokdy podaří v průběhu života. Toužíme být milováni tak, jak jsme, teď a tady, bezpodmínečně.

Nejsvětější Trojice je i v srdci člověka v těžkém hříchu (sv. Jan od Kříže).

Hluk tohoto světa nás vzdaluje od Boha. Cítím se pak nemilovaný. Hluk tohoto světa může být vnější, ten ale není důležitý! Důležitý je hluk uvnitř nás. Proč si ho tam pouštím? Že bych i chtěl – televize, rádio, i knihy ... To vše jsou útěky od myšlenek. V nás je tok tisíců myšlenek, které nás zahlcují. Já nejsem mé myšlenky! Jako by si dělaly monopol – my určujeme, co Ty budeš dělat. Já se ale chci modlit, být s Bohem, nechci myšlenky (podobně jako v obchodáku – chci nakupovat, nechci poslouchat hudbu). Ale u myšlenek nefunguje „Nechci vás!“. Proto je příjemně jako hosty, posaďme je ke stolu a jděme si po svém, vraťme se do modlitby. Ať myšlenky přicházejí stále, nám to nevadí. Dovolme jim, ať proplují, ale nenaskakujme na ně ...

Bratr Radek nám také představil modlitbu zpytování vědomí (examen), díky níž můžeme při pohledu zpět do svého života hledat to, co se Bohu povedlo. Je to princip Písma, Dějin spásy, dívat se zpět a hledat, kde byl Bůh. Na závěr nás bratr kapucín provedl návodně modlitbou Anděl Páně.

Po obědě nám bratr Václav Jarolímek, OFS, představil didaktiky k loňské duchovní obnově P. Eliase Velly. Konkrétně jsme se zabývali 21. didaktikou, kdy za pomoci zážitkové pedagogiky jsme zkoumali, jak můžeme přispět k jednotě v našem společenství. Důležitý byl poznatek, že jednota nesměřuje k nesvobodě a omezení, ale naopak ke spojení i při rozdílných názorech (příkladem může být fungující manželství – se svou ženou tvořím jednotu, ač koná jinak než já). Jednota je dílem Ducha svatého. (ajš)

Návštěva u bratra Prokopa Oldy Rosůlka, OFS

Již delší čas se neseťkáváme s naším bratrem Oldou, jenž vzácně spojuje františkánskou lásku k všemu živému, obzvláště lesu, s výtvarným nadáním. Důvodem jeho nepřítomnosti na našich setkáních jsou vážné zdravotní potíže, s nimiž se potýká a o nichž nám dali zprávu Jitka

a Pavel Polívkovi. Rozhodli jsme se ho proto navštívit na samotě v blízkosti Drahotínského rybníka, kde žije se svou manželkou. Setkání, jehož se zúčastnili Luboš, Anička, Jitka a Jarda, bylo milé. Sdělili jsme si různé novinky, i se zasmáli a v závěru jsme se pomodlili především za Oldu, kterého v pondělí 18. 3. měl čekat další zákrok v nemocnici, za jeho rodinu a blízké, ale i za bratry a sestry z našeho společenství. Bůh Ti, Oldo, žehnej! (ajš)

Sdílení na výstavě Za barokem v plzeňském Depu 2015

Jarda, Luboš, Jana s manželem Jardou a další z farnosti Plzeň - Severní předměstí jsme se v úterý 26. 2. 2019 sešli na interaktivní výstavě v Depu 2015. Výstavou nás provázela kurátorka Kristýna Jirátová. Jak název napovídá, výstava nás zavedla do období baroka. Hned v úvodní místnosti se ocitnete v klášteře v Plasích, kde pro nás videomapping rozpohyboval barokní obrazy. Ocitli jsme se i v kladrubském a chotěšovském klášteře, navštívili jsme Santiniho pracovnu a očichali barokní voňavky. Postupně jsme se dostali až k dílu malíře Petra Brandla *Křesť Kristův*, který vás ohromí svými rozměry (2x3 metry). A jaké to je hrát v barokním kvartetu? I to jsme si zkusili. Luboš hrál na cembalo a Jarda na violoncello. Poznali jsme více každodenní život v době baroka. Na cestu jsme dostali i list barokních receptů.

(Např. na hráchovou polévku: Vezmi hrách, uvař, zetři, rozdělej vodou, vokořeň zázvorem, květem, šafránem, proced', svař a vomasť.) Nakonec jsme chvíli popovídali v kavárně depa. (flk, ajš)

Domov sestry Elišky

místo pro modlitbu, setkávání a obnovu rodin

Kompletní rekonstrukce kláštera v Hoješíně u Seče

Za modlitební a finanční podporu děkují sestry františkánky. Kontakt s. Gratia, tel.: 733 755 824, email: sestraGratia@seznam.cz; č.ú. 158752659/0600, v.s. 1750. Dar je možné dle legislativy ČR odečíst ze základu daně z příjmu. - Školské sestry sv. Františka, Česká provincie, 169 00 Praha 6 - Břevnov, Radimova 33/2 (předal bratr Karel Duda)

Sekulární františkánský řád – místní bratrské společenství Plzeň

Kalendář března - duben 2019

čtvrtek 28. 3. Sdílíme se (se sv. Klárou) – 17.00: společná návštěva výstavy Zaniklý svět stolních společností aneb Sociální síť před sto lety v průjezdu Chotěšovského domu; sraz účastníků před Národopisným muzeem Plzeňska, Náměstí republiky 13, Plzeň (vstup zdarma), pak společně na dobrou kávu

čtvrtek 4. 4. Pomáháme (se sv. Anežkou) – **náhradní termín**; 16.30: formace s Anežkou Janou Pachnerovou (Domeček bratří františkánů, Komenského 17, Plzeň); / 17.00 – návštěva někoho ze (starších) sester / bratří – dle domluvy

čtvrtek 11. 4. Modlíme se (se sv. Antonínem) – **náhradní termín**; 17.00: společná modlitba v kapli; pak ve farním sále debata nad četbou z Apoštolské exhortace o povolání ke svatosti v současném světě **Gaudete et exsultate** (1. kapitola – Povolání ke svatosti); připravuje Anežka Jana Pachnerová

čtvrtek 18. 4. - společná **účast na obřadech Zeleného čtvrtku**

čtvrtek 25. 4. Setkáváme se (se sv. Františkem) - 15.30: příprava agapé ve farním sále; 16.00: adorace v kostele NPM, 16.30: mše svatá v kostele NPM, 17.00: setkání společenství

Pozn.: někdy může dojít k dílčím změnám. Kdo z vás se neúčastní aktivit MBS pravidelně každý čtvrtek, raději si prosím ověřte na telefonu 607 607 511, že je vše podle plánu. Děkujeme.

SLAVÍME v březnu a dubnu 2019

Profese: František Luboš Kolafa a Antonie Libuše Schödlbauerová (15. 3. 2012), Terezie Dana Šedivá a Antonín Jaroslav Šedivý (18. 3. 2010), Blanka Ludmila Škodová (2. 4. 1972), Zdislava Anežka Anna Karpíšková (20. 4. 2017), Ludvíka Dagmar Spirálová a Veronika Helena Gibischová (21. 4. 2016)

Narozeniny: Consolata Marie Lhotová (1. 3. 1960), Václav Pavel Polívka (30. 3. 1948) a Anežka Jitka Polívková (10. 4. 1950)

Přejeme hojnost Božího požehnání!

Redakční rada: František Karel Ženišek, František Luboš Kolafa, Ludvík Milan Kučera, Anežka Jana Pachnerová, Antonín Jaroslav Šedivý.

<http://www.mbssfrplzen.estranky.cz/>, <https://www.facebook.com/mbsplzen>

